

**Pár slov k zakončení 15. sezony naší existence v divadelním klubu
Občanského sdružení pro podporu divadelní činnosti divadla
Orfeus,**

dalo by se říci, že jedné z nejkritičtějších. V konkurenci více než šedesáti pražských divadel a čtyřiceti kulturních zařízení. S privatizací domu, v němž se nalézáme, nám hrozil i zánik. Naštěstí jsme byli zásluhou MČ Praha 5 coby věcné břemeno vyňati ze znárodnění, byť i za cenu zdvojnásobení nájemného. Což značí druhý nůž na krku místo toho prvního. Zvláště, když peněz, věnovaných v tomto obvodu na kulturu zřejmě není mnoho na tak bohatě se kulturně rozvíjející oblast, že pro nás už třetím rokem nevybyla ani koruna, která by nám pomohla nést tíži našich provozních nákladů. Zvláště když jenom hrajeme divadlo a snažíme se současné populaci vštípit lásku k poezii. A navíc jsme pro ty, kdož o tom rozhodují, naprosto neznámým činitelem nebo čím. Což jim ovšem v tom rozhodování vůbec nevadí.

Všemi úskalími jsme nakonec propluli díky porozumění našich hostů, kteří, každý dle svých možností, přispěli v průběhu posledních dvou let na konto našeho občanského sdružení. A snad i nad ně, na základě naší výzvy, když jsme byli nejvíce v úzkých. Skládali jste se na nás, jako kdysi český lid na zlatou kapličku. Při vsí účtě k dárcům větších částek nejdojemnější byly ty stokorunové příspěvky z řad občanů, kteří na tom zřejmě nebyli nejlépe. Vděční jsme i nadačnímu fondu „Letorosty“ a hl.m. Praha za grant na jeden z našich titulů. Protože uznání institucí je pro nás, v našich zastrčených končinách a kdesi v bývalém krytu civilní obrany, jevem téměř ojedinelým.

Všem vám tedy patří náš dík, ale nejen za peníze, ale hlavně za to, že jste přišli, a když už ne letos, tak v příští sezoně zcela jistě (?) se těšíme na shledanou.

**S Krytovým divadlem Orfeus ke světlým zítřkům, navzdory krizím,
nezaměstnanosti, rozmrzelosti nad životními starostmi,
neboť jak praví jedna odporná píseň:**

Krásné je žít!

Radim Vašinka, nezávislý principál